

TVÄRS GENOM CANADA

Reseskildringar från en semestertripp av OTTO ELANDER.

Vad är George Mc Laren Brown anförtrödd mig. — En uppgift med min lagvagn. — Sådant är livet! — Har man "Krossade" Atlanten i formen där. — Mat till 2500 människor! — En filmfotograf med tur. — Konstjords gjulde och en dimmig sista akt.

Hur jag kom på den tanken att just resa till Canada? Jo, när jag i höstas deltog i den skandinaviska handelsdelegationens resa till Mexiko blev vi i London inbjudna till en bankett av Canadian Pacific Railway Co:s representant i London Under denna middag råddes jag att sitta bredvid bolagets "publicity agent" och av honom presenterades jag efter middagen för Sir George McLaren Brown, den mäktiga Kanadiska Pacific-järnvägsbolagets chef i Europa.

Resan till Mexiko, sade Sir George till mig, vad skall det egentligen tjäna till? Nej, Mr Elander, res till Mexiko. Det har vida mer av intresse att bjuda en tidningsman såväl som en affärsman.

Nå, jag hade ju redan läst min bit till till Mexiko, och som jag var verkligen intresserad av att se detta underbara land, fortsatte jag min resa dit. Men Canada — Canada — det låg och grodde i min hjärna. Jag måste se det landet! Och dit tyckte jag och emigrationen från Europa riktar sedan förstås alla efter kriget in för att se ännu fler invandrare från alla världens länder. Det borde vara mycket av intresse att se i detta nya land, dit nu svenskarne synas vara i allt större och större skolor. Det kunde ju vara av intresse om en öppniskt resande tog det landet i ögnasikte och granskade skönheterna på ett närmare håll.

Vintern var lång och kall och tråkig. Det såg ut som våren aldrig skulle komma till Sverige! Själv är 1924 — mitt beslut mognade och en vacker dag anförtrödd jag min lagvagn till bestut att resa till Canada.

Skall du nu åter ut och flycka utropade hon. Det är ju knappt fyra månader sedan du kom hem från Mexikoläret.

— Ja, suckade jag, det ligger ju i blodet. Och du kan ju följa med Res du till din far i Kalifornien, där kan du ligga under det jag gör mina resor här och tvärs i Canada, och så mötas vi där.

— Nej, inte för allt smör i Småland vill jag resa över Atlanten denna årens tid, utropade hon. — och när det blir så kraftigt — med smörret uppe i 450 kilot! — då förstår jag att hon var oöverblicklig.

Men lika orubblig var jag i mitt beslut och den 24 april 1924 stod jag på "Drottningholms" dock och viltade farväl till alla de göteborgare som samlats på kajen för att säga farväl. Och den dagen var en strålande vårdag, och solen sken så varmt ned på oss alla, och mäsarne flög omkring oss och snattrade: vad ska ni i Canada att söra, när det är så skönt och gott här i gamla Sverige!

Och Martin Flodman, hamnkaptanen, skakade på sitt lockiga huvud och muttrade: Dej får man väl binda med jolskedor för att hålla dej hemma!

— Jaha, jaha, suckade jag och tråkade en får ut sig, sådant är livet, Martin, — sådant är livet!

Och ängaren gick för sakta fart ut genom läppen, vil Klippan släppte ut av hamnlösen, min gamle barndomsvän kaptan Hjalmar Kronhamn, och vil Vinga kom lötsheten och avhämtrade lösen — det var sista hälsningen!

Och "Drottningholm" styrde så ut i det strålande Skagerack på sin nio dagars resa över Atlanten.

Livet ombord på en Atlanterångare under färden över Nordafrika och Atlanten är i våra dagar en fest. Annet var det i forna dagar.

Jag minns så väl min första resa över. Det var Thingvalla-linien, som jag den gången, år 1887 i augusti, hade med min närvare. Och som pungen var lätt, hade jag köpt tredje klass biljett. Mellan och underdäck voro då inredda till hytter — hytter med plats för 100 personer. Korvorna voro hopslådda brädställningar, där vi lägo 8 man i bred. När sjövägen nådde, var det livligt och allt ligga och lysa till de sjukas ståndare, och hurdana luften var, kan man nog med lita behållning föreställa sig! Den kunde sålunda med ostkört!

Andra klassen, där jag på grund av min medvarde studentens fick uppehåll mig om dagarna, var något mindre mycket bättre. Maten var dock god och tillräcklig, men serverades från backar och kottlar, direkt till emigranten, som själv fick hålla sig med tallrikar, kniv, gaffel och sked, som han efter måltiden själv fick diskas.

Huru anordnades är det icke i dag! Tredje klassens passagerare ha sina egna hytter, avdelade för 2, 4 och 6 passagerare; sångarna är snygga och varma. Maten serveras i stora och ljusa salonger, och en stor skara uppbyggd se till att den bästa ordning och största renlighet råder överallt. Varje dag går kaptanen, följt av läkaren och Intendenten, sin rond genom hela den stora ångaren, varje två granskas, och de som uppmanas, som befinnas ha slarvat i tjänsten!

Maten i III kl. är ypperlig och riklig, och jag är övertygad om att emigranten i kommande år många gånger skall med vemod tänka på "söbrödsdagarna" ombord — då han fick riktigt god, "ärlig svensk mat."

I I och II kl. är det naturligtvis än bättre. För dessa passagerare är resan en fest från början till slut och jag tror att något i kl. hotell i land kan upplettas, som kan öka upp bättre än här ombord. Intendentens syssla måste vara ansträngande, och det är ett under, hur han här sig åt för att kunna bespisa 2500 man så som han gör under den 9 dagar långa resan.

Mat till 2500 människor! Vatten — dryck till alla dessa under nio dagar! Hur får han sig åt?

En dag bjöd Intendenten Prytt mig följa med och se på hans alla heligaste. Köket, bageriet, fryrummen, inbakteren — allting så praktiskt och inventerat! Allt — allting var på sin plats, och inte en sak kunde borttagas utan att hans allseende öga upptäckte det. Endast en dylik järnhård red och plan gjorde det möjligt att utföra det annars hart när omöjliga: bespisa alla dessa människor.

Dagarna ombord på "Drottningholm" flydde hastigt sin kos — man förstod rent av inte vart tiden tog vägen. Befället ombord gjorde ju allt i dess förmåga stöd för att göra vistelsen så angenäm som möjligt, och passagerarne själva hjälpte till — var och en efter sin förmåga.

Vi hade ombord bland andra den kände filmdirektören Tage Cronström från Stockholm och hans bland "filmen" män berömda medhjälpare, fotografen Carl Halling. Tage var på väg över för att filma Svenska-Amerika, o. s. v. han ämnade resa omkring i de större svenska kolonierna och försviaka all märkligare saker. Och han började allt arbete — i Göteborgs hamn, när "Drottningholm" läde ifrån och så hela vägen ut genom lifven förbi Geve skär, Botö, Vinga och Skagen.

En sådan tur den mannen hade som fick sällskap med mig denna gång och fick dela min fenomenala "tur med vidret". Vackert och snyggt hela tiden, t. o. m. när vi gingo mellan Skottland och Orkney-öarna, där vi kunde taga de allra härligaste bilder. Det blir något att se, när Tage får sin serie färdig, det vill jag lova.

— Får du nu filma Rockall också i vackert väder, så kan du tacka din smala lyckas, sade jag.

Och mycket riktigt, dagen därpå på slaget 12, när solen stod högst på himlen, passerade vi Rockall och fotografade denna egenomliga klippa, som helt oomöjligt ungefär 1 1/2 dagars resa från Skottland skjutit upp på oceanen till en höjd av 75 meter, 80 meter i genomskärning.

Det är en imponerande tavel, Rockall, och det är icke många, som ha sett den. Ty här råder i regeln dimma, och ångarna hålla sig gärna på avstånd från den färliga klippan, som blivit många seglars döds. Vi lägo ej mera än en knapp halvmil från den, och då kaptanen lärt "Drottningholm" gå för sakta fart, kunde vi i lugn betrakta den underliga klippan. Det var här en av danska linsens ångare i början på århundradet, som gick i sank med 800 passagerare — man gissar, att klippan är magnetisk och gör kompasser ombord missvisande. Tio gånger har jag passerat Rockall men aldrig förr varit i tillfälle att se den. De flesta tro, att Rockall är en myt, men Tage Cronström är i tillfälle att visa varje tvivel.

BRONCHITIS, Natt-hosta och kyla i bröstet

Snabbast svligast av

Peps

Ervis hosta, förkyllning, ryning och lufttråkningar vilka snart vilka för Peps.

Var säker och få en ask Peps under vintern för halsen och bröstet. Peps innehåller intet opium, laudanum, koral, morfin eller andra droger. De medel som är goda och gamla. Hoe medicinalhandlande övernatt för

Nytt Reducerat Pris 25c.

lande Tomas, att den är en bister verklighet. Strax därpå mötte vi "Stockholm" på hemväg och hällade vi våra bemärande landmän på vederbjörst sitt. Tage och Halling filmade av alla krafter.

Vackert väder hade vi haft hela tiden, så att man kunde gå baruvad utan överrock på däck, men när vi kommo under Newfoundland, blev vi vreds makter och högeligen ogünstiga. En tjock dimma lade sig över havet och med sakta, sakta fart stövade vi SW. Ångaren tvätade avbrutet, kolden och den fuktiga dimman drev oss obarmhärtigt in i salongerna, och den förra naturliga glattigheten, som alstras av solken och blött vatten, måste ersättas med artificiell, s. k. "konstgjord" glädje.

Den som varit med många dagar i dimma och snöflokar, vet, hur det är. De andra kunna ej föreställa sig det. Att läga sig är omöjligt — ty det tånar ju ingenting till, när man inte får sova i alla fall för det evinnerliga tudenet. Kaptanen får man då ej se röken av, hans plats är på bryggan, och där står han som en isstod. Maten får bäras till honom och det övriga befaller, och om man under böliga dagar tycker, att en kapten på en atlantångare är en lyckans guldskåp, så får man helt andra åsikter om det lyckliga i hans ställning, när dimma och snöflokar omger hans dyrbara ångare och dess in dyrbare last av passagerare.

Två dygn hade vi saktat stävt fram i den obyggliga dimman, då den plögligt rullade upp sig som en väggkarta, vi sågo huru den bokstavligt rullades upp — solen strålade från en molnkir himmel, och vi sågo Halifax underbart vackra hamninnlopp.

Nedanför på sjön hoppade en liten båt, som visade lotfärg, styrbords trappa hissades ned och den engelska lötsen sprang ombord.

Tage började filma innloppet och läde till sina samlingar en ny, oavärdligt skatt: innloppet till Halifax.

Världens längsta sjöfärd har gett utmärkt resultat.

Knut Rasmussen har återkommit med Angaren "Oscar II" till Kristina från sin Thuleexpedition, som fört omöjligt i denna tidning.

På förfrågan av en tidning förklarade Rasmussen, att han är fullkomligt nöjd med expeditionen. Den bestod av fem underavdelningar, för vilka han varit som överledare. Uppgifterna hade varit att studera eskimörens i Canada, Alaska och Sibirien. Man lyckades hålla tiden göra sig förstörd på det grönländska språket. Ingen enda öbryka har inträffat under expeditionen. De olika avdelningarna hade gjort avstickare från den utstakade ruten, så att sammanlagt omkring 20,000 mil tillryggelagts.

Detta är den längsta sjöfärd, som någonsin företagits. Fyra år hade gått, innan Knut Rasmussen tröttnat ledarna för de olika underavdelningarna. Han hade förtagit hela sin färd med ett och samma ljudspan. Det insamlade materialet är överväldigande och behövs såväl de levande som de utdöda eskimörestammarnas förhållanden.

En konspiration mot Zinovjev, ledare av oppositionen mot Trotsky, har upptäckts i Moskva.

Mr Peter Johnson, 82 år, samt sättilöjnen i Worcester, Mass., efter sjukvårdssjukhuset och har förklarad till varit klippade med sin man i inbördeskriget.

Motorfartyget "Gripsholm"

Svenska Amerika Linjens nya passagerarfartyg.

Ovanstående bild av Svenska Amerika Linjens nya motorfartyg Gripsholm togs i varvet vid Newcastle-och Tyne strax innan sjöfästningen ågde rum den 26 november.

Man får en idé om det vackra fartygets jämförelsestorlek om man noterar, hur småt folket ombord samt på marken nära propellerbåren ser ut. Dessa propeller se icke vidare stora ut men är dock kraftiga nog att framdriva kolossen med en medelfart av 17 knop — omkring 20 engelska mil i timmen — vilket gör, att resan mellan Göteborg och New York kan fullbordas på åtta dagar eller kortare tid. Härigenom blir Gripsholm Sveriges och Skandinaviens snabbste fartyg, liksom det är dess största, transatlantiska passagerarfartyg. Första resan från Göteborg sker den 3 juni och från New York den 20 juni.

Det liberala partiet, som han är. Eftersom åren gå, kända hand har tillfälle att som delegat bevisa en "nominating convention" av det liberala partiet, och fall han då har ögon och öron öppna, så kommer han att finna ut grundorsaken till farmarens i västern missnöje för att icke säga till det liberala partiet.

De intriger och det dubbelspel, som bedrivits vid dessa konventioner av de ledande männen inom partiet, ha blivit så synbara och i ögonen fallande, att alla goda och ärliga personer hålla sig därifrån.

Nej, låtom oss tro på rent spel samt gå till en konvention, som är vår egen, och där en man är lika god som en annan. Högaktningfullt, Chas. Lindholm.

P. S. Jag skulle önska att ha mera tid att bemöta Mr Goerwell. Jag längtar icke efter något rampljus, men vill ni införa ovanstående, är jag tacksam.

Vi låta alla gå tillfälle yttra sina meningar, så länge skrivelseerna är öppna i en byrjad ton. Och naturligtvis får varje skribent själv stå för vad han skriver under sitt eget namn. Redaktionen har sina åsikter i saker och ting men inslapper gärna signerade artiklar, även om de därtill uttalade åsikterna ej översensstämna med redaktionen. Red.

ETT ORD TILL SVAR

Troligen fick politiktalaren Goerwell en liten vink från Mackenzie Kings ens öga, när han var runt i västern för en tid sedan samt skribent över, vad han gjort och vad han kommit att göra, blott han finge förstått att hålla i förmarna ett tag till. Och detta var allt, som behövdes för S. W. O. Angan och öst från Mackenzies köttgrytor stimulerade honom nämnde G. och så beslöt de att sända några orgenomen S. C. T. till de skandinaviska farmarna för att pröva "Canada's King" samt försöka att utkastna fin glitterudd i ögonen på oss arma farmare och arbetare för att om möjligt draga några röster.

På samma gång vill man få lita mera önd under den stora köttgrytan, vars ångor nu sprida sig över hela Canada. Ja, de arbeta med händer och fötter, klar och näbbar för att nedvärta de andra. Men liberalerna de må hava kredit för vad de andra gjort, enligt Mackenzie King, Goerwell och flera sådana hejdlakar i det liberala ledet.

(Dittämman här några rader, som kunde skaffa oss åtal på halsen. Red.)

Nej, farmare och arbetare, låtom oss vakna upp ur drölan och följa med denna politiska gubbar, ty vi få nog övertala dessa kalla, evad de sitta i dytt betala deras raka runt och

FRAN NORWAY, ALTA. Jag har läst i de senaste numren av S. C. T. Mr S. W. Goerwells inlägg till fördel för det liberala partiet och dess stödjeppinnar.

Saken har utan tvivel varit intressant för honom själv, även om det är en ropande röst i öken, vad Albertas välbehåll beträffar.

I sin iver att påvisa det liberala partiets goda sidor har dock Mr Goerwell behållit sig gillat, att de progressiva som en "balance of power" varit drivkrafterna i Mr Mackenzie Kings "liberala" politik. Ett oerhållande hävståv vore endast i sammanse intresse samt också, lit utgå på samma, i vår Svenska Canada Tidningens intresse.

Jag hoppas, att det är endast praktiskt orsakat, som gjort Mr Goerwell till den tvivls underskjälare av

hålla granna tal. Nej, låtom oss sända de progressiva farmarens in i deras vingård samt rensa ut ogräset, som där fattat rot jämte tistel och örme, som där i löstal och tjungtal är gått sig på din och min bekvämlighet. Mången torde säga: Vad ha de progressiva gjort? Stanna här och begrundas, i vilken ställning Canada befann sig, när dessa stackare kommo in till sina respektiva platser. Balanshjulet höll på att stjälpas överända, men dessa räddande ånglar kommo i rätta ögonblicket samt drogo det på rätta kölen igen. Och med sakta och stadiga steg flugo de det att lysa upp på horisonten. Låtom oss då ej somna ut på giva dem mer styrka och tillit, så att hela valvet lysar, och då har både du och jag belöning därför. Men det gör nog ut i ögonen på de gamla hejdakarna att se, att folket kommer till friska om, att de ej ha blivit så behandlade, som man lovade dem vid valurnan.

Alla rättänkande måste medgiva, att det nya partiet ej kan ösa och stifta lagar, som när man öser vatten ur en brunn. Men gods och utmärkte förbättringar ha de gjort och komma fortfarande att så göra. Så därför är det vår plikt att se till, att vi giva dem det understödd, som fordras vid valurnan, när den stora röstningsdagen kommer.

Mycket intrigerande och många falska förespeltningar komma nog dessförinnan att äga rum från de konservativa och från liberalernas sida. Men låt det gå in genom det ena örat och ut genom det andra, ty vi veta alla, hur hårt det är att lämna en flydd gryta och en späckad plånbok. Den som följde med Englands politik, såg vilka skandalösa historier, som utbasnades före valet om deras dåvarande premiärminister McDonald. Men han utträttade mycket gott för folket under den tid han var minister. Han och ingen annan bör hava äran för att Ruff-distriktet utrymdes. Men när han gjorde sådana goda gärningar, var han naturligtvis övertödig, och så är det med alla folkvåliga politiker och dem, som söka att göra gott för allmänheten. Då måste de köras ut, och så skyr man ej att lägga ut pengar och är ej rädd för att vara orättvis. Och det är dessa, som böra ha allmänhetens förtroende. E. A. Hoffin, Kingman, Alta.

FRAN ECKVILLE, ALTA

Undertecknad har genomläst artikeln "Ett ord till skandinaviska farmare" i eder tidning för den 11 dec. Denna artikel är skriven av den svenska advokaten och författaren av den liberala maskinpolitiken i detta land, Mr S. W. Goerwell. Vid genomläsandet av sagda skrivelse är det ej svårt att se, att skribenten, så vitt Alberta vidgår, har fått alla sina upplysningar från den klavhubbade tidningspressen, och hela artikeln är näken maskinpolitik — "pure and simple."

Vi få höra, hur eländigt det var, att Albertas "12 apostlar" voro så omedelbara i att giva upp ett valdistrikt, så att Charles Stewart kunde få platsen att representera Alberta i dominionregeringen. Enligt moralen av de gamla parterna, så var det alldeles på sin plats, att en vald person skulle fråda tillbaka och säga till sin representant sina viljor i parlamentet, närhelst det dominerande partiet så önskade och kunde gynna sina intressen därmed. Så är det ej med de progressiva representanterna, med rätta ägde, ej något, som de kunde ge bort. Folket, som hade valt dem, var det enda, som hade och har talat i detta fall. Västra Canada och Alberta i synnerhet ha sannerligen haft nog av vare sig liberala eller konservativa representanter samt vare sig i de federala eller provinssiella husen. Vi ha sett i gångna tider, hur folket blivit nurrade gång efter gång, och det myckna ordandet om folkstyrelse har varit tomma ord.

På sommaren 1921 gav sig en maktigt politisk rörelse tillkännas här i Alberta, vilken hade som uppgift att lösrörja sig från maskinpolitiken samt lägga bestämmelserna i händerna på folket, där den köver bemäna. Tag som ett exempel några farmare. Här var Hendrickson och Jones, två grannar, som ägde en farm vardera. När valdagen kom, ville de ej ens se på varandra, shuru de annars voro de bästa vänner. Varför? Jo, den ena var liberal och den andra konservativ. De voro båda sysseletsatta med plöjning. När Jones fann tillfälle, gick han och rötade, så gjorde också Hendrickson — men sällan eller aldrig på samma gång. En och var tyckte, att den andre hade orätt. Detta exempel kan fullföljas ändå längre. Men nog är att säga, att resultatet var, att den ene dödades den andre röt vid valurnan. Detta gjorde, att farmaren hade lita eller intet inflytande på lagstiftningen. Var och en kan lita av det ovanstående insee, att det var fråga om liv och död, politiskt talat. Det är ej underligt, att de gamla parterna göra allt, vad i deras makt står, för att få farmarna att gå tillbaka igen. "Divide and rule" är deras valspråk. Men det är många tecken, som tyda på, att farmarna här i Alberta ej kunna gå tillbaka.

Det är nästan följligt att lisa nedanstående: "Det liberala partiets

DR. M. RADY LÄKARE OCH KIRURG. Invärtes sjukdomar (X-Ray) 682 1/2 MAIN ST. (Mellan Logan och Henry Ave.) Kontorstimmar: Telefon: 4-4480 8-8 a. m. Kontoret—A4180 6.30-8 a. m. Bostaden—A8110

DR. S. C. PETERSON SPECIALIST I Hud, Köns, Urolin och Venereiska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg. Ovanför Child's Restaurant. Kontorstimmar: 10-1, 3-8 och 7-8 Telefon A4166. Svenska talas.

DR. BRANDSON LÄKARE 216 Medical Arts Bldg. Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen. Telefon: A7067

DR. T. GLEN HAMILTON LÄKARE 216-218 Somerset Bldg. Winnipeg, Man.

DENTIST DR. J. WILLS MACLEOD (L. D. S., D. D. S.) 682 1/2 Main St. Tel. A 4480 Mellan Logan och Henry. Pyorrhea treatment, plates, bridges, fillings, extractions.

DR. FRANK R. KING TANDLÄKARE. 602 Main St. Kontorstimmar: 9.30 f. m.—8 e. m. Suite 2. Aftnar enligt överenskommelse. OMSÖRGSFULLT ARBETE UTFÖRES. Telefon till Kontoret: N.8412.

Tel. A 1179 Bosted Tel. N 1784 DR. W. J. KING Chiropractor 926-930 Somerset Bldg. Winnipeg, Man.

DR. A. BLONDAL 818 Somerset Bldg. Kvinno- och barnsjukdomar. Kontorstimmar: 10-12 f. m.; 3-8 e. m. Telefon: N 6410 Winnipeg, Man.

SKAND. LÄKARE C. N. GUNDESEN M. D., C. M., L. M. C. C. Kontorstimmar: 11-12, 1-3 & 7-8. 885dagar: 1-2 e. m. Tel.: 168. Wetaskiwin, Alta.

DR. M. R. BLAKE M.R.C.S., Eng. L.R.C.P., London 508 McArthur Bldg. Kontorstimmar: 4-8 e. m. Kirurgi och kvinnosjukdomar.

Arne J. L. Olson Skandinavisk massör Är nu föreståndare för THE CAMROSE BATH PARLOR Ett samtal med mig är alldeles fritt, så varen ej rädda för att besöka mig.

Oppst 9-12 f. m.; 1-5 samt genom överenskommelse. DR. N. W. SNIDER Tandläkare Clough Block Tel.: 222 Red. Kenora, Ont.

DR. J. A. DEAN Tandläkare Kontorstimmar: 9-12 f. m.; 2-8 e. m. Carmichael Block, Kenora, Ont.

Plågas icke mer av dålig mage, då äkta Linfröextrakt av Östas under-magasinet i Stockholm välkända tillverknings firma. Detta medel botar absolut magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög avföring och därmed följande svindel, mattighet, tryckande känsla i maggropen, svöda i bröstet, sömnlöshet m. m. Rekommenderas av herr läkare. Pris per paket \$1.50.

Mrs. J. Halverson, 1413 ADAMS ST. N. E. MINNEAPOLIS, MINN.

JACKSON BROS. Specialt uppbyggda postorder-sjuvelar och Guldmedaljer. UR- och JUVELREPARATIONER 2962 Jasper Ave., East Edmontion, Alta. Tel. 1747.

MECCA LAS OM DETTA MÅRKVÄRDEGA FALL... for BURNS AND SCALDS

ORDET FRITT Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga svenskar är välkomna att yttra sig i denna svävande. Redaktionen tilldelar sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppgälla: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med blått. 2. Skriv så tydligt och kortfattat som möjligt på sak glömdes som möjligt. 3. Undvik hänska uttalt mot olika tänkande. REDAKTIONEN.

ORDET FRITT HALLA RESKAMRATER! Den 13 maj 1923 anlände till Quebecs hamn en grupp svenska immigranter med Angaren "Empress of Scotland." I Montreal så skildes våra vägar, och sedan dess har undertecknad hört eller ingenting av sällskapet. Var hamnade bröderna Lundberg från Gävle, Axel Erikson från Bomhus, Backman, Hudiksvall, Möller, Delabo m. fl. Skriv några rader i denna tidning och berättat om era dyrbara ångare och dess in dyrbare last av passagerare. Två dygn hade vi saktat stävt fram i den obyggliga dimman, då den plögligt rullade upp sig som en väggkarta, vi sågo huru den bokstavligt rullades upp — solen strålade från en molnkir himmel, och vi sågo Halifax underbart vackra hamninnlopp. Nedanför på sjön hoppade en liten båt, som visade lotfärg, styrbords trappa hissades ned och den engelska lötsen sprang ombord. Tage började filma innloppet och läde till sina samlingar en ny, oavärdligt skatt: innloppet till Halifax.